

3- LES MINES

Parlarem del sistema d'explotació més corrent, és a dir, a cel obert.

Aquestes explotacions tenen dos avantatges: el baix cost d'extracció i la gran capacitat de producció.

La forma d'explotar aquestes mines és mitjançant el desmunt de muntanyes per mitjà d'excavadores. Les dimensions d'aquest tipus d'explotacions són de 130 m. de fondària i 15 Ha. de superfície (ex: mines de Brugeaux i Bessnes a França).

Per tal de tenir una idea de la quantitat de terres que seran remogudes a la nostra zona, podem dir que si per cada kilogram d'urani brut es remouen 1 Tn. de terra, per 10.000 Tn. d'urani (xifra calculada per la JEN) es remouen 10.000 Tn. de terres.

L'altra sistema d'explotació és per mitjà de galeries subterrànies d'1 Km. de llarg i 300 metres de fondària.

GAS RADON I RADIOACTIVITAT

En el moment de l'extracció del mineral d'urani es despren el gas Radón (cancerigen) més pesat que l'aire i soluble a l'aigua, que té una vida de 4 dies i es descompon ràpidament en altres productes, encara més perillosos, que es fixen en els pulmons i que segueixen emetent radiacions.

Aquest gas per efectes climatològics es pot desplaçar i transmetre llurs efectes a poblacions properes a les explotacions.

Una vegada extret l'urnai es separa a bocamina, rentant-se amb àcid sulfúric llençant-se posteriorment a la terra.

Quan les aigües de la pluja travessen la terra, es produeixen fangs, els quals es dipositen en el riu o en les capes soterrànies de la terra. Així s'aconsegueix la degradació biològica de les reserves d'aigua potable necessàries per al consum de les poblacions. Aquesta contaminació es transmet als animals, passant a la llet, als ous i a les verdures.

El gas Radón, igualment, està comprovat que porta el càncer de pell, de pulmó i de cervell. Els efectes d'aquest gas poden arribar a treballar dins el cos humà durant 5 a 15 anys.

La JEN reconeix aquest perill:

"Aplicación de las medidas de protección personal, tanto en lo que respecta a las radiaciones ionizantes como en la necesidad de evitar la asimilación por vía respiratoria de productos radioactivos".

La JEN prohibeix el treball en les "instalacions radioactives" i "zones controlades" als menors de 18 anys, a les dones casades en edat de tenir fills i a les solteres tres mesos abans de casar-se.

Els agents productors de la radioactivitat són el mateix urani i els seus productes de la desintegració (tori, radi, radón...) Tots aquest productes es troben enterrats sota terra i la seva radiació queda, gairebé, atrapada mentre no es remoguen els terrenys. El problema apareix al començar les mines. La radioactivitat ambiental augmenta.

ESCOMBRERES

Des del mateix moment de l'extracció, les terres i roques són controlades radiomètricament a fi de separar els seus components: estèrils, mineral pobre, mig pobre, mig ric. Per tant, les escombreres són les muntanyes de mineral que s'acumulen prop de les mines o de les fàbriques de tractament del mineral. Aquestes escombreres desprenen radón a l'aire i altres elements com el radi, per les aigües de pluja que les atravesen.

Cal remarcar la perillositat de les escombreres. Les escombreres són un problema de radioactivitat permanent i que degut a la seva situació (a peu de mina) produeixen un ambient radioactiu 5 vegades superior a una central nuclear.

Per mitjà dels agents climatològics, la contaminació radioactiva pot traslladar-se a les rodalies de les mines. Aquest problema, actualment no està solucionat.

A EE.UU. la "Nuclear Regulatory Commission" va precisar 5 milirems per any per cada individu a rel de les aportacions en isòtops radioactius per l'aire. A Espanya i França la tenim fixada en 500 milirems (100 vegades més).

És que no tenim els mateixos drets a la salut que els nordamericans?

LA CAMPANYA ANTI-URANI és Internacional.

QUI SOM ELS COMITÈS ANTIURANI

En els darrers mesos heureu pogut seguir, per mitjà de la premsa, les diverses reaccions de protesta que ha originat la notícia de que han estat trobats jaciments d'urani a la nostra zona, zona que va ser declarada "reserva per a la investigació de minerals radioactius, pàs previ-per a futures mines".

A partir de la publicació de les primeres notícies sobre la descoberta, tot una colla de gent, conscients del perill que representa l'urani i tot allò que d'ell s'en deriva, vam començar a moure'ns per tal d'aturar una bestiesa semblant.

Així va néixer el "Comitè Anti Urani". Qui som? Doncs únicament això:

Una colla de gent disposats a fer el que calgui per aconseguir que no destrueixin la terra on vivim.

L'informació ens ha de servir perquè tots plegats diguem un "NO" rotund a una "masacre" semblant. I per a saber que no podem acceptar-ho no cal ésser un especialista en el tema. N'hi ha prou sabent que és per uns interessos comuns a tots nosaltres pel que ens hi hem d'oposar fermament. A l'altra costat del Pirineus, a la Catalunya Nord, ha estat l'actitud decidida de tota la gent qui ha impedit que una regió sencera fós destrossada per unes mines d'urani. També tenim l'exemple aquests dies, d'els veïns, batlles i Comitè Anti Urani d'Osona que ja han començat la seva lluita contra l'urani, perquè volen viure.

Les companyies explotadores que varen fracassar a Catalunya Nord, ara volen tornar a intentar-ho a casa nostra.

Si voleu prendre part a la lluita contra l'urani o bé més informació, podeu posar-vos en contacte amb Joaquim Tarrenchs, en Félix Carrera o en Manuel Soley o bé qualsevol membre del Comité Anti Urani de Bescanó.

Recordeu que tenim legítim dret a defensar-nos contra l'urani, un legítim dret a defensar el nostre patrimoni natural i el nostre medi ambient, i que per sobre de tot tenim un legítim dret a voler VIURE a la nostra terra i a la pròpia supervivència.